

VECKOBLADET

Nr 7 webbform

100226

Kulturtips

Ebba Forsberg (Live)

På Babel 26 febr kl. 20:00. [Läs mer](#)

Andi Almqvist Vanföreställning

En totalupplevelse med musik, scenografi, fotografi och melankoli, visuellt och musikaliskt omtumlande. På Inkonst 27 februari kl. 20:00. [Läs mer](#)

En kväll med ROBERT BROBERG och hans 5 mannaband på Lunds Stadsteater 27 februari kl 18. [Läs mer](#)

Konsten att växa upp

En improviserad och sorgligt komisk monolog som har rosats av recensenterna och den nystartade Statsteatern har en publiksuccé. På Kong lördag 27 febr kl. 20:00. [Läs mer](#)

Running Sushi - Liquid Loft (Österrike)

Rå känsloduell med absurd twist i gränslandet mellan dans, teater – och manga. På Dansstationen, Palladium 2-3 mars kl. 19:30. [Läs mer](#)

Orbit med Miriam Aïda och Fredrik Kronkvist

Jazz i Malmös Guldnål delas ut för första gången! Onsdag 3 mars kl 19.30 på Victoriateatern. [Läs mer](#)

Bitterfittan

Lilla Teatern i Lund 4 mars kl 19. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Doc Lounge, Lund

Jag köpte en regnskog 2010, Sverige

Jacob Andrén, en helt vanlig kille, tänker tillbaka på tiden då han gick i grundskolan. Han funderar över vad som hände med alla de regnskogsträd som han och hans klasskamrater köpte av pengarna de samlat in från en loppmarknad. De mottog ett certifikat, minns han. Men det var nästan 20 år sedan. Gjorde deras insats någon skillnad?

Jacob bestämmer sig för att gräva djupare i saken, och börjar leta efter certifikatet. Men det

är svårt att spåra. I sin sökning får han veta att 400.000 andra svenska skolbarn också har köpt regnskog. Och ännu flera barn – i andra länder. Men vad definierar en regnskog, egentligen? Och vilka hot är de utsatta för idag, jämfört med för 20 år sedan? Och det viktigaste av allt, står regnskogen fortfarande kvar? Och om det är fallet, var då? Frågorna växer, och de kräver ett svar.

Filmens regissörer, Jakob Andrén och Helena Nygren, och huvudpersonen är på plats för samtal och frågestund.

Det coola bandet [SINCE MY FIRST GUITAR](#) byter ladan mot Mejeriet denna tisdag och det är vi hemskt glada för.

DJ: Våra fina grannar Simon, Anders, Cecilia och från den kreativa studion [Södra Esplanaden](#) intar dj soffan.

Mejeriet 2/3 kl 19.00 Filmen börjar 20.00. Entré 60 kr plus medlemskort (gratis).

DV har årsmöte 2 mars

Välkomna till Demokratisk Vänsters årsmöte den 2 mars med början kl. 19. Linda Birkedal, miljöstrateg från kommunkontorets miljöstrategiska enhet inleder om Lunds nya klimatmål.

Årsmötet, liksom alla andra medlemsmöten, är öppet för alla intresserade. Medlemskap alltså inget krav – men bara medlemmar har rösträtt, förstås.

Arbete, pyttisan!

Till VB skrev Gunnar Sandin att han skulle fira sin födelsedag den 25/2 med arbete i Alperna. Både födelsedag och arbete är väl OK anledning att inte skriva något för VB den här veckan. Men sen får vi läsa i Sydsvenskan att han skall ut och åka rodel! Vi förväntar oss ett rejält bidrag nästa vecka och hoppas på det första bidraget om rodelsporten i VB:s långa historia.

Red

Hetsen mot Ilmar Reepalu

Det är skrämmande att se en välorkestrerad tidningskampanj rulla ut framför ögonen. Jag tänker på den hets mot Ilmar Reepalu som nu pågår i Sydsvenskan, Dagens Nyheter, Expressen och Svenska Dagbladet och på alla de insändar- och kommentarsidor som finns i anknytning till dem på nätet. Det hela har en sådan intensitet och samstämmighet att det svårt att inte se det hela som en organiserad kampanj av Israellobbyn. Det är en konstellation som är väl känd och analyserad i USA där den har en utomordentligt stark maktställning som har hindrat varje form av amerikanskt stöd för en rimlig fred i Palestina. Dess huvudvapen är att

utmåla motståndarna som antisemiter. Och det är förstås också intressant som verklighetsbild. Vilken religiös/kulturell grupp i Sverige är i dag den mest utsatta? Judarna, och t.ex. inte muslimerna?

Fjäsk för muslimer?

Det är vad som pågår nu också kring Malmö och Reepalu. Det sägs pågå omfattande flykt av judar från Malmö till Israel och att Reepalu inte bryr sig om det av rädsla för att stöta sig med muslimska väljare. Som ett ytterligare tecken på hans antisemitism anförs att han lät Davis Cup-matchen i fjor gå för tomma läktare.

Det är ju så att Malmö har stora grupper med människor med rötter i Mellanöstern. Man behöver inte själv ha samma bakgrund för att bli upprörd över Israels agerande mot palestinierna: ockupationen, muren, annekteringarna, kriget i Libanon och senast det urskillningslösa kriget mot befolkningen i Gaza. Och det är i detta sammanhang Ilmar Reepalu anklagas som hårdast: han har inte skiljt på Israels krigföring och de stämningar som kommit till uttryck bland Malmös mellanösternfödda mot de judiska organisationerna i Malmö.

Reepalus klarspråk

Vad ska man då säga: är det OK för muslimer att ge sig på judar i Malmö därför att judar i Israel ger sig på muslimer i Gaza? Det är det självfallet inte: det är moraliskt, mänskligt och politiskt förkastligt och man måste ta ställning mot det. Men om man ska försöka förstå varför det händer kan man inte låta bli att se på helheten. Och om Malmös judiska organisationer arrangerar en manifestation till stöd för Israel mitt under Israels offensiv i Gaza är det inte förvånande att det väcker motstånd och rent av frågor om inte det skulle vara möjligt för dessa organisationer att ta avstånd från våldet.

Reepalu har sagt självklarheter: det finns ett samband mellan Israels våld och bemötandet av judarna i Malmö, ett beklagligt samband, men dock. Det borde han inte lastas för. Och Davis Cup-matchen: plötsligt är alla vi som demonstrerade mot den återigen antisemiter eller åtminstone medlöpare.

Israellobby på gång

Hur ska man se på kampanjen mot Reepalu? Handlar det om kommunpolitik i Malmö, en chans att göra sig av med honom? Nej, jag tror inte det. Jag ser det nog mera som en del i Israellobbys mångårig verksamhet. Den tycks dessutom nu ha tagit en ideologisk vändning. Sionismen hade ju ett starkt stöd i socialistiska kretsar och Sovjet var en av de första nationer som erkände Israel. Nazismen identifierade kommunismen med judarna. I Skandinavien har arbetarrörelsen haft mycket intima förbindelser med Israel. Antisemitism var och är i allt väsentligt en högerföreteelse.

Allt detta ändrades när vänstern efter hand tog bort skygglapparna och började se på vad Israel faktiskt gjorde. Olof Palme och Sten Andersson tog upp kontakter med palestinierna i PLO och denna omorientering tycks ha varit den avgörande för Israellobby. Den framstår numera som starkt förankrad i borgerliga kretsar och de borgerliga ledarredaktionernas uttalanden om Ilmar Reepalu de senaste veckorna är ett tydligt uttryck för det. Och så långt har det alltså gått att vänstern nu regelbundet beskylls för antisemitism.

Vad kan man göra? Mycket lite, såvitt jag förstår. Israel har valt väg och lirat sig med högern. Borgarna i Sverige (nej inte alla, det finns undantag!) tycks vara beredda att koppla på och kalla vänstern antisemitisk. Det är kanske lönande på kort sikt men jag är övertygad om att det inom en förhoppningsvis inte alltför avlägsen framtid kommer att ses som ett grovt misstag.

Sten Henriksson

”She wore a yellow ribbon”

Det gula bandet. Symbol för det amerikanska kavalleriets krig mot indianerna på 1800-talet. Det krig som i själva verket var ett folkmord. Nu symbol för den svenska insatsen i

Afghanistan. Svensk patriotism, amerikansk tradition.

Svenska Dagbladet och Expressen driver tillsammans med ett par veteranorganisationer kampanjen ”Det gula bandet” för svenska soldater i Afghanistan. Två av dem stupade härom veckan. Det ledde enligt en opinionsmätning till att stödet för den svenska insatsen ökade.

I det stora anfallet mot staden Marjah som inleddes för en vecka sedan har hittills ett 50-tal civila dödat av Nato-soldater, senast 27 män, kvinnor och barn som färdades i tre minibussar. För dem bär ingen gula band.

För 60 år sedan såg jag en kavalleriwestern av John Ford. Filmen visades på Växjös dåvarande skräpbio Lyran. John Wayne hade huvudrollen. Jag kunde inte föreställa mig att jag skulle bli påmind om den 2010.

Filmtiteln var hämtad från marschvisan ”She wore a yellow ribbon”. John Wayne spelar en överste som stoppade ett krig mot arapahoindianerna. När jag 17-årig såg filmen var jag besviken över att slutstriden aldrig blev av. Musiken fastnade. Jag minns orden i refrängen: ”Far away, far away. She wore it for the soldier who is far, far away.”

Minnet är på många sätt ironiskt. John Wayne förhindrar ett krig. På frågan ”Var filmen bra?” svarade gymnasisten ”Nej tråkig!” Men den måste ha haft fler kvaliteter än det oväntade slutet, eftersom jag ändå minns den.

Vad vi behöver idag är minst av allt någon yellow ribbon-patriotism från 1800-talets indiankrig. Vi behöver tvärtom en prestigelös fredssträvan.

Vi behöver inte någon John Wayne som förhandlare, möjligen en Barack Obama. Kanske blir somliga av dagens svenska 17-åringar besvikna över att slutstriden aldrig blir av, men fred räddar tusentals civila afghaners, många talibaners och några svenska soldaters liv. Fred leder på fredens långsamma sätt till ett bättre samhälle. Krigets väg har prövats i nio år och dessförinnan i sekler.

Fler symboler: Nu har den afghanska flaggan hissats över Marjah, meddelar Al Jazeera. (Jämför stjärnbaneret över Iwo Jima och sovjetflaggan över Berlin under andra världskriget)

Uttalande av krigstrött Marjah-bo: ”Jag har sett både den afghanska flaggan och talibanflaggan hissad över Marjah flera gånger.”

Gunnar Stensson

Döden vid dammarna

En bölja i strandkantens svarta vatten. Ett avlopp? Nej, nu dyker en storskarv upp. Fångade den nån fisk? Nej. Nu dyker den igen. Då ser den mig inte. Står jag stilla, ser den mig inte när den kommer upp igen heller. Stå stilla. Blåsten skär genom kroppen. -7 grader. Nu flög den.

Vad flyter där? En bläsand. Orörlig. Huvudet hänger. Död av hunger och kyla. Nästa dag glänser inte fjädrarna längre. Kroppen håller på att sjunka. Nästa dag är den borta.

Hundratals skriande gäss på långa dammens oroliga vattenyta. Få änder och sothöns. Har de flugit bort? Svävar andlik omkring under ytan? Mat för karporna som långsamt glider fram under paddlande fågelfötter.

Svart vatten strömmar under bron över ån. När jag pulsat uppför strandbrinken slår blåsten emot mig. Stigen är översnöad. Mina fotavtryck sopas igen. Ingen horisont skiljer vita fält från vit himmel. Ögonen svider.

Gunnar Stensson

Sverige i krig och i så fall när då ?

I senaste VB finner jag en uppgift från publikationen Fokus; att "Sverige för krig för första gången på nästan 200 år". Avsikten med denna formulering är naturligtvis att skapa en bild av att uppdraget i Afghanistan är något som bryter mot vårt tidigare mera "fredliga" förhållningssätt, men så är inte fallet. Svensk trupp har deltagit i flera väpnade konflikter under 1900-talet.

För det första innebar kriget mot Danmark 1813-1814 att vi attackerade en annan nation och därefter införlivade Norge, halva riket Danmark-Norge. Sveriges insats i Afghanistan är på FN-mandat och med syfte att stödja en regim i ett land mot egna som främmande upprorsmän.

Det är en avsevärd skillnad i motivet från 1813 att lägga under sig ett grannland jämfört 2010 att ta del i ett internationellt uppdrag för att förhindra ett återupprättade av en fundamentalistisk diktatur.

Kongo 1960

Sedan anser jag att Sveriges uppdrag i Kongo mellan åren 1960-64 är jämförbara med de i Afghanistan. Den svenska truppen omfattade cirka 600 soldater. 1961 upprättades en svensk flygstyrka för att nedkämpa flygstridskrafter från utbrytarrepubliken Katanga. I Kongo uppträdde den svenska styrkan offensivt och 19 svenska FN-soldater förlorade livet.

Finland 1918

Under det finska inbördeskriget fanns förväntningar om att Sverige skulle skicka trupp för att stödja den vita sidan. Ett svenskt ingripande med regeringsstöd kunde dock inte ske då kriget i första hand var ett krig mellan samhällsklasser och sympatierna i Sverige delvis följde samma klassuppdelning.

Den svenska regeringen valde en försiktig linje. Sverige ställde sig neutral men godkände transitering av krigsmaterial. Den svenska flottan gav isbrytarhjälp och eskort åt tyska trupptransportfartyg till Finland. En frivillig brigad deltog i striderna vid Tammerfors, de rödas starkaste fäste. Ett antal högre befäl tilläts också att ansluta sig till regeringssidans stab.

Finland 1939

1939 var situationen mer problematisk. Finland begärde svensk hjälp men Sverige vågade inte gå in i kriget av rädsla för såväl Tyskland som Sovjet. Det sovjetiska angreppet på Finland skedde ju i samförstånd Tyskland. Sverige övergav begreppet neutral och ersatte detta med "icke stridande". Upprättandet av "frivillig" förbanden togs i regeringsbeslut december 1939. Rekryteringskontor sattes upp över hela landet för hjälp till grannlandet. Den svenska frivilligstyrkan under finska vinterkriget uppgick till över 8000 man. Ett "frivilligt" flygförband F-19 med 17 jaktflygplan upprättades vid Kemi. Den svenska truppen till Finland var det hittills mest omfattande militära engagemanget. Det jaktflyg som överfördes till Finland utgjorde en mycket stor del av det svenska flygförsvaret.

Min genomgång, där jag hämtat info från diverse böcker, visar att det svenska militära engagemanget i Afghanistan inte är unikt.

Lars Jönsson

Sluta fjäska – bli republikan!

Vad tröttsamt med alla ideligen upprepade reklamsnuttar för kommande TV-program mellan programmen. Och det är ju bara vissa program som tycks vara värda att lyftas fram. Kanske är det de mest töntiga programmen som behöver skjuts på vägen? T ex Melodifestivalen och serien om det kungliga bröllopet. Sistnämnda programserie startar för övrigt den 8 mars. På internationella kvinnodagen. Det känns som ett hån och jag undrar om Sveriges Radio medvetet bestämt sig för att utmana de som firar kvinnosolidaritetsens dag? Och ju mer vi närmar oss bröllopsdagen i juni ju mer av tramsiga reportage om prinsessan och kungadömet alla tjusigheter.

Därför är det viktigt med moteld. Gå med i republikanska föreningen och markera ditt missnöje med nuvarande ordning. Ned med monarkin! Sedan några dagar är jag medlem och jag tänkte unna läsarna hälsningen från föreningens ordförande Peter Althin, tillika riksdagsledamot för kristdemokraterna:

”I en monarki uppkommer det alltid en anda av undersåtlighet, som icke är fria medborgare värdig. Kring konungen med Guds nåde och hans anförvanter har i alla tider uppkommit en rik flora av servilitet och inställsamhet, kryperi och allsköns fjäsk.” (Vilhelm Moberg, ”Därför är jag republikan” 1955.)

Dessa ord kunde lika gärna vara skrivna år 2010. Dagligen bombarderas vi av inställsamma reportage och nonsensnyheter om kungligheterna i svensk media. Till detta kommer den bedrövliga samling oppurtunister – inom näringsliv, kultur och politik – som frotterar sig och fjäskar för att få sola sig i ”kungaglasen”.

Monarkin är en diktatorisk kvarleva av det ojämlika samhälle Sverige en gång var. Hundra års kamp för demokrati och mänskliga rättigheter har omdanat Sverige i grunden, men ett avgörande steg återstår än. Den yttersta symbolen för det gamla överhetssamhället och förtrycket – kungahuset – måste bort!

Republikanska föreningen behövs i detta oerhört viktiga arbete. Vi behöver därför bli fler medlemmar och stärka föreningen. Jag önskar innerligt att Du vill fortsätta att stödja föreningen genom att betala in medlemsavgift. Vi behöver dig i den republikanska kampen! Föreningen är en partipolitiskt obunden förening med uppemot 5000 medlemmar som verkar för införande av republik på demokratisk väg. Vår enda fråga och vårt enda mål är ett slutgiltigt avskaffande av monarkin och införande av republikanskt statskick!

Grunden för en demokrati är att alla de offentliga uppdragen tillsätts genom val och är öppna för alla medborgare – oavsett börd och ursprung. Det målet uppnås först när Sverige övergår till republik!”

Hur blir man medlem? Jo, t ex genom att gå in på föreningens hemsida www.repf.se och fyll i formuläret.

Bengt Hall

Hemspråk eller bärbara datorer?

”Lunds kommun har skurit ner någonting förfärligt”, säger hemspråkläraren Anne Carlsvi till Lokaltidningens Sara Frostberg Loweri den 24 februari.

Tidigare hade eleverna 80 minuter hemspråk i veckan. Nu har de 40. Samtidigt är grupperna större och innefattar barn i vitt skilda åldrar. Schemat har försämrats.

I hemspråksundervisning ingår mycket mer än språkundervisning. Lärarens uppgift är att

lära barnet om landets historia, kultur och traditioner.

Att hinna med både språk, historia, kultur och traditioner på 40 minuter är en ganska tuff uppgift, säger Anne Carlsvi ironiskt.

Forskning visar att kunskaper i hemspråket är en förutsättning för inläring av det svenska språket.

I en globaliserad värld är tillgången till språkkunniga människor på alla nivåer viktig. Detta ignoreras av allianspartierna i Lund.

Läs gärna ”Ett öga rött” av Jonas Hassen Khemiri och upplev den personliga katastrof som indragningen av hemspråksundervisningen innebär för bokens huvudperson, den 15-årige Halim.

Nu går Lund 54 miljoner plus, enligt Jan Samuelsson i Sydsvenskan 24/2. Det har skett bland annat genom nedskärningar i hemspråksundervisningen och stödet till barn med utländsk bakgrund och lågutbildade föräldrar. Svenshögs-, Vikinga- och Klostersgårdsskolan har drabbats dubbelt. Nu utlovas de ett extra stöd, 1,6 miljoner kronor var, för att kompensera de tidigare nedskärningarna. Men de generationer som drabbades kompenseras inte.

Om hemspråksundervisningen står ingenting i artikeln. Hemspråkslärare och barn med utländsk härkomst har svaga röster. Det sänker kvaliteten i Lunds skolor.

Däremot utropar rubriken: ”Varje elev kan få en dator”. Så köper den borgerliga alliansen röster inför valet.

Är detta en rimlig prioritering inom skolbudgeten?

Gunnar Stensson

Vintrig ”marknadsimperfection”

”Marknadsimperfectioner” är ett förskönande uttryck som nyliberala ekonomer använder för att beteckna det förhållandet att marknaden inte fungerar som den är tänkt i teorin. T ex när ”den osynliga handen” inte lyckas fixa balans mellan utbud och efterfrågan.

Nu i denna bistra senvinter drabbar en allvarlig ”marknadsimperfection” helt oförskyllt många individer. Jag har inte kunnat notera att så mycket som en enda ur denna drös av liberala ekonomiprofessorer och marknadsdyrkande ekonomijournalister som belamrar våra massmedia har ägnat denna fråga någon som helst uppmärksamhet.

Vad gäller då saken? Jo, jag har slutit ett tidsbegränsat kontrakt med ett gäng av 40 bergfinkar, 8 duvor, 18 koltrastar, en rödhake, en ”vinterkung” (gärdssmyg), en stenknäck, plus ytterligare ett antal individer av olika arter vinterfåglar. Vi har avtalat att jag ska förse dem med kompletterande föda fram till dess kung Bore släpper sitt strypande grepp om deras naturliga livsmedelsförråd. Alltså har jag sedan strax före jul inhandlat och dagligen portionerat ut för fåglar lämpliga näringsämnen, där solrosfrön – som jag köpt säckvis - varit basen i den fågelanpassade matpyramiden.

Nu är det kris. Solrosfrön – och för all del även andra sorters vildfågelfrön - har sinat i butikerna. En och annan mindre förpackning kan man efter ett ganska betungande spårningsarbete fortfarande uppbunga, men inga storförpackningar så långt ögat når. Det är tomt på lastpallar och i fröbingar. Vid förfrågan när det kommer in nya leveranser säger butiksfolket bara ”tyvärr, det kommer inte in mer”, den normala fågelmatningssäsongen är över.

Alltså: här finns fortfarande en stor efterfrågan på solrosfrö. Om detta vittnar många förtvivlad och tomhänt frököpare som jag stötte på under mitt spårningsarbete. Och inte minst alla pipande och skvirrande fåglar som far omkring utanför mitt köksfönster och desperat letar efter mat. Hur ska jag förklara för 40 bergfinkar osv att de måste strunta i verkligheten som bara är en liten ”marknadsimperfektion” och i stället se skönheten i den kapitalistiska teorin där allt är perfekt?

Ulf Nymark

PS Ulf Nymark kan man också läsa på hans egen [blog](#)

Att avsluta denna plågsamma historia

Lucifer skriver ”det är ofattbart att Vänsterpartiet tycks vara det enda partiet som vill avsluta denna plågsamma historia”.

I radio P1 intervjuades en 17-årig afghansk flicka. Flickan trodde på framtiden och var full av optimism. Allt skulle bli bättre, ja hon själv kunde tänka sig att gå in i politiken, kanske bli president. Det enda som hon menade kunde äventyra hennes framtid var om de utländska trupperna lämnade landet åt talibanerna. Är det inte dags för en del att fundera över konsekvenserna av att ”avsluta” detta plågsamma. I praktiken innebär det ju att vi lämnar över det plågsamma till någon annan. att bära. I Srebrenica lämnade holländsk FN-trupp över det plågsamma. Därefter dödades 8000 manliga vuxna och barn. Nu överväger Holland att lämna Afghanistan.

I veckan lyssnade jag till en debatt mellan Jens Orback och Jan Guillou. Orbacks inställning var att vi måste stanna för den Afghanska befolkningens skull och bad Guillou beskriva hur han menade att Sverige skulle agera efter det att man dragit sig tillbaka. Guillou hade inget svar det enda som han levererade var raljanta insinuationer om att stödja USA och Nato ambitioner i regionen. För vänstern tycks det viktiga vara att inte på något sätt misstänkas agera tillsammans med våra historiska motståndare, USA och Nato, sedan får det gå hur det vill i Afghanistan.

Lars Jönsson